

Sollerökören sprider sina sånger västerut!

2009 fick vi i Sollerökören via Karin Kent från Hindersgården kontakt med en församling i den lilla staden Helensburgh några mil norr om Glasgow. Vilket lyckokast! Allting stämde både mentalt och musikaliskt, en enorm sångarglädje klev rätt över Nordsjön och in i våra hjärtan!

Alla fördomar om snåla skottar kom på skam när de öppnade sina hem och sina skafferier för oss! Blodkorven kanske inte hamnade längst upp på listan för favoritkost, men Haggis (pösaliknande sak) och deras enormt aptitretande söta pajer gjorde oss både imponerade och kanske en aning tyngre.

Skottarna hade ordnat en konsert i sin presbyterianska kyrka och lockat dit en entusiastisk publik som viftade med svenska flaggor och applåderade hejvilt. Det är inte precis vad vi är vana vid!

2010 i augusti kom 34 skottar till Sollerön för ett fyra dygns besök. Den skotska församlingens enormt dynamiska präst George Vidits var också med. Vid vårt besök året innan hade vi inspirerat skottarna till bildandet av en riktig fyrstäm-mig blandad kör. Man hade lyckats värva en professionell orkesterdirigent som ledare, David Bruce, som vi snabbt döpte om till Brustabletten för den sprudlande kunniga entusiasm han bubblade av. Alla var inkvarterade i våra hem. Många hjärtliga vänskapsband knöts under de här dagarna.

Vi hade ett digert program, som omfattade bland annat vikingaliv på Hembygdsgården, promenad upp på Berget med kulning vid ättestupan, grillfest vid sloboden i Kulåra, kyrkbåtsrodd där de rutinerade OS-roddarna Annelie Larsson (gift Birkeholm) och Jean Martell häpnade över att vi kunde hålla takten så väl och vara så disciplinerade vid första försöket. De två körledarna nickade till varandra i samförstånd, minsann hade vi inte drillat just dessa två saker i årtal!

Vi fick vara med om det som kallades för Easy Worship i Visionshuset, en ”lätt” Gudstjänst. Våra besökare visade oss en informell Gudstjänst med mycket ge-

mensam sång. Basen Stefan Rapp hade ordnat fram två stora hinkar med sten där varje besökare fick skriva sitt namn på en sten och släppa sina bördor i en hink med vatten. Det var en smula exotiskt för oss. Vi hann också med en stämningfull stund vid Skvaltkvarnen i Mångbro i samband med den årliga kvarndagen.

I den första ljusa lördagskvällen i augusti, med halva månen vänligt lysande över oss blev det en stor konsert i Sollerö kyrka. Inledningen med en kraftfull säckpipsblåsare i kilt utanför vapenhuset bådade gott, -och det blev gott! Vi sjöng några sånger gemensamt, men framför allt sjöng skottarna. Och som de sjöng! De var helt enkelt strålande! Nu blev vi alla så inspirerade att vi nästan genast beslöt att fortsätta samarbetet. Det resulterade i en ny resa för delar av Sollerökören i augusti 2011. Våra två körledare David och Britt-Inger hade valt ut en mäsas av Mozart – Sparvmässan – som vi skulle framföra gemensamt. Det verkade länge som en oöverstiglig uppgift. Vi övade en stor del av vårterminen och under sommarlov. Till vår förvåning lärde vi oss mässan!

Åter i Helensburgh levde vi som kungar i dagarna fem! Skjutsades vart vi ville, bjöds på kanotpaddling på Loch Lomond, segeltur på Clyde of Firth, ridning, barbeque, sightseeing i landskapet och specialvisning i ortens stora sevärhet ”the Hill House”. Gästfriheten var oändlig. Församlingens husmödrar - och kanske också en och annan husfader – bjöd på mat och godsaker vid alla måltider.

Konserten gick av stapeln en lördagkväll. Programmet bestod förutom Mozart av en avdelning där vi gemensamt sjöng några skotska sånger – på skotska! – och några svenska sånger på svenska.

Dessutom hade varje kör sin egen avdelning med några sånger. Tre Solleröflickor, Elin & Ida Nygren och Klara Daniels sjöng ”Visa vid midsommartid”. En tenor, John Anthony ur den skotska kören sjöng bl a en aria av Händel. Den unge mannen, bara 17 år, kommer musikvärlden med säkerhet att höra mer av i framtiden. Men kronan på verket var naturligtvis Mozartmässan. Vi hade orgel som ackompanjering, det var enormt! Att få vara del av en sådan gemensam musikupplevelse är något alldeles speciellt och oförglömligt. Publiken i den fullsatta kyrkan var entusiastisk, och det blev flera extranummer.

Efter konserten bjöds vi på en äkta CEILIDH – en sammankomst med traditionella skotska turdanser till levande musik. Vi dansade av hjärtans lust. ALLA dansade! Vare sig man kunde dansa eller inte så skuttades det friskt. Dessutom fick vi åter njuta av den skotska nationalrätten Haggis, skottepölsan, den smakade mycket bättre än vi kunnat tänka oss. ”Brustabletten” tackades med en

Båda köerna sjunger Mozart's sparvmässa.

naturfärgad pläd vävd i Solleröns förträffliga vävstuga av sopranen Susanna Nygren. Basen Johan Boström överraskade sin fru Lisa med en röd ros på deras 45-te bröllopsdag, - inte ett öga var torrt!

Efter den brakfasten reste vi norrut tillsammans med skottekören till ön Iona i Inre Hebriderna. På Iona finns ett gammalt kloster och en kommunitet som verkar för ekumenik, fred och rättvisa. I klosterkyrkan byggd på medeltiden, (förstörd under reformationen och återuppbyggd 1938) kunde vi känna historiens vingslag.

Vi närmar oss Iona.

Inga vanliga körer tillåts att sjunga där, men vår handlingskraftige vän Tony Kent lyckades få in en fot och övertyga ledningen om att vi inte var en vanlig kör. Så vi tog stolta plats i koret, flygeln var placerad på en hylla två meter upp i luften! Mozarts sparmässa brusade åter för fullt och letade sig upp mot de hemlighetsfulla mörka valven. Framförandet väckte starka känslor både hos publik och sångare. Vi var ingen vanlig kör.

*The sparrow mass in the Abbey,
Iona.*

*Lisa Boström och
Britt-Inger Nilsson*